

Revidert finansregnskap 1995-2013: Husholdningenes finansielle eiendeler opp 360 milliarder kroner

Jon Ivar Røstadsand
og Jan Tore Larsen

Statistisk sentralbyrå publiserte 3. desember i år resultatene fra hovedrevisjonen av det institusjonelle sektorregnskapet. Blant de største endringene i den finansielle delen av det institusjonelle regnskapet¹ er ny sektor-klassifikasjon, nytt datagrunnlag for unoterte aksjer og justerte beregning av opptjente rettigheter i livs- og pensjonsforsikring utenom folketrygden. Endringene har ført til en revisjon av verdien på husholdningenes finansielle eiendeler med vel 360 milliarder kroner ved utgangen 2012, mens husholdningenes nettofinansinvesteringer summert over hele revisjonsperioden bare er marginalt justert.

Innledning

Finansregnskapet ble etablert av Norges Bank og ble første gang publisert i 1990 med tidsserier tilbake til 4. kvartal 1975. Et revidert databasesystem (Finse) var operativt fra høsten 2003. Ansvaret for Finse ble overført fra Norges Bank til Statistisk sentralbyrå fra og med 1. januar 2007. Finansregnskapet publiseres hvert kvartal og har fram til i dag vært tilgjengelig om lag 90 dager etter utløpet av beregningsperioden. Tidsseriene i finansregnskapet dekker perioden fra 4. kvartal 1995 fram til i dag.

Finansregnskapet er nå revidert for andre gang. Den foreliggende hovedrevisjonen bygger på nye internasjonale retningslinjer for nasjonalregnskapet. Norge er i kraft av EØS-medlem forpliktet til å følge EUs regelverk for nasjonalregnskap. Den siste versjonen ble endelig vedtatt i 2013 og tas nå i bruk av alle EU/EØS-landene. I tillegg til å implementere nytt regelverk i finansregnskapet, gir hovedrevisjonen også anledning til å innarbeide større endringer i datagrunnlaget.

Oppsummering av hovedrevisjonen 2014

De viktigste resultatene av arbeidet med hovedrevisjonen av finansregnskapet er oppsummert nedenfor.

- Et viktig mål i revisjonsprosessen har vært å effektivisere databasesystemet og beregningsmodulene som er en integrert del av systemet. Dette målet er i stor grad oppfylt. Dette kombinert med at viktige

Jon Ivar Røstadsand er seniorrådgiver i Seksjon for finansmarkedsstatistikk (Jon-Ivar.Rostadsand@ssb.no)

Jan Tore Larsen er seniorrådgiver Seksjon for finansmarkedsstatistikk (Jan-Tore.Larsen@ssb.no)

kildestatistikker foreligger tidligere gjør det mulig å framskynde publiseringen med om lag en uke. På sikt er målet å publisere finansregnskapet innen 80 dager etter beregningsperiodens utløp. Dette vil etter hvert bli Eurostats nye frist for rapportering av finansregnskap.

- En revidert sektorklassifikasjon er tatt i bruk. Blant endringene i finansregnskapet kan nevnes «en utvidet banksektor» (se boks 1) som både omfatter banker og kredittforetak og en tydeligere avgrensning av husholdningene, på linje med anbefalingene i de internasjonale manualene.
- Det er etablert et nytt datagrunnlag for unoterte aksjer. Både aksjonærregisteret og næringsoppgavene for foretak med begrenset ansvar er innarbeidet på en mer systematisk måte enn tidligere.
- Det er innført en ny objektsinndeling for forsikrings-tekniske reserver. Koblingene til kildestatistikken er bygget ut og det nye opplegget gir et betydelig bedre grunnlag for tallfesting og forklaring av utviklings-trekk innenfor skade-, livs- og pensjonsforsikring i finansregnskapet.

Ny sektorklassifikasjon

En stor og viktig endring er implementering av en ny og revidert sektorgruppering i den institusjonelle delen av nasjonalregnskapet. De nye anbefalingene i 2008 SNA og ESA 2010 er langt på vei implementert i det norske systemet. For enkelte finansielle sektorer greier vi imidlertid ikke å oppfylle definisjonene i manualen fordi det norske statistikkssystemet mangler de nødvendige detaljerte spesifikasjonene.

Den hovedsektoren som har endret seg mest etter siste revisjon av manualene (SNA1993 og ESA 1995) er finanssektoren. Finansnæringen har vist seg å være spesielt innovativ. Blant annet er det etablert mange nye finansielle enheter og det er også skapt nye finansielle produkter.

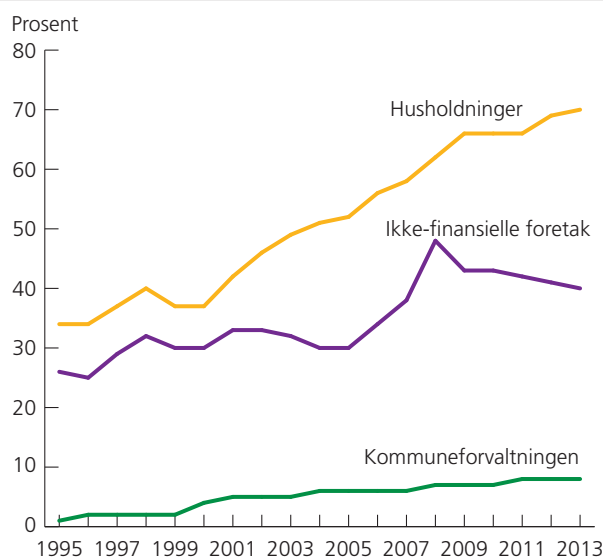
¹ Det institusjonelle sektorregnskapet er sammensatt av inntekts- og kapitalregnskapet (IKR) og finansregnskapet (Finse).

Tabell 1. Banker og kredittforetaks fordringer og gjeld. Konsolidert for interne fordrings-/gjeldsforhold. Revidert regnskap (Finse 2014). Beholdningstall i milliarder kroner

	1995	2010	2011	2012	2013
Fordringer	764	4 365	4 914	5 066	5 330
Ikke-finansielle foretak inkludert avstemmingssektor	256	1 151	1 228	1 220	1 249
Kommuneforvaltningen	15	201	221	238	248
Husholdninger	339	1 784	1 920	2 056	2 193
Utlandet	71	883	1 242	1 239	1 322
Andre sektorer	83	345	303	312	318
Gjeld	708	4 145	4 618	4 768	5 002
Sum innenlandske sektorer	612	2 190	2 273	2 367	2 406
Utlandet	96	1 955	2 344	2 401	2 596
Memo					
Utlandets prosentandel av banker og kredittforetaks gjeld	14	47	51	50	52

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Figur 1. Kommuneforvaltningen, ikke-finansielle foretak og husholdningenes gjeld til banker og kredittforetak. Revidert regnskap (Finse 2014). Årstall i prosent av BNP

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Et eksempel er holdingselskapene som har vært mye diskutert i det internasjonale nasjonalregnskapsmiljøet. Over tid har det vært en utvikling fra rene operative holdingselskaper (hovedkontor) til finansielle holdingselskaper som har eierskap som hovedformål. Overgangen er glidende og det er vanskelig å avgjøre når et holdingselskap er et hovedkontor og når det er en finansiell enhet. En annen utfordring har vært knyttet til investeringsselskaper, for eksempel eiendomsselskaper, som i hovedsak fungerer som verdipapirfond. Disse skal ifølge de reviderte standardene plasseres i samme sektor som verdipapirfond. Det har vi imidlertid ikke fått til.

En viktig endring er avgrensningen av husholdningssektoren. En rekke foretaksenheter er flyttet ut av sektoren og over til ikke-finansielle foretak. Justeringen av husholdningenes sektoravgrensning er ført tilbake til 4. kvartal 1995. Husholdningene er nå definert på linje med anbefalingen i ESA 2010 i det norske statistikkssystemet. I ESA 2010 er utgangspunktet for

avgrensningen husholdningenes funksjon som konsumentenheter i økonomien.

En annen viktig endring er omklassifiseringen av kredittforetak fra å være pengeholdende sektor til bli pengeutstedende sektor. Endringen har gjort at det er naturlig å plassere kredittforetakene sammen med bankene i en ny og redefinert banksektor. Endringen er viktig for beskrivelsen av banksektorens utlån. Bankene har siden høsten 2007 flyttet ut en vesentlig andel av sine boliglån til heleide kredittforetak som finansierer seg ved å utstede obligasjoner med pantessikkerhet i utlånsporteføljen.

Tabell 1 viser banker og kredittforetaks konsoliderte gjeld og fordringer i 1995 og for årene 2010 til 2013. Av de innenlandske sektorene er det husholdningene som har hatt mest gjeld til den utvidede banksektoren i form av lån og annen gjeld. Av figur 1 fremgår det at husholdningenes gjeld som prosentandel av BNP har økt vesentlig i perioden. Gjeldsandelen økte også etter finanskrisen. Ved utgangen av 2013 utgjorde husholdningenes gjeld til den nye banksektoren 70 prosent av BNP. Figuren viser at gjeldsandelen for ikke-finansielle foretak nådde en foreløpig topp i 2008 og at gjeldsandelen etter dette har falt gradvis frem til 2013. Kommuneforvaltningens gjeldsandel har flatet ut og holdt seg stabil i de to siste årene av perioden.

Av tabell 1 fremgår det at banker og kredittforetaks gjeld til utlandet har økt betydelig i perioden. Andelen utgjorde 14 prosent av konsolidert gjeld i den utvidede banksektoren ved utgangen 1995 og var kommet opp i 52 prosent ved utgangen av 2013.

Unoterte aksjer

Hovedprinsippet i SNA/ESA er at aksjer skal verdsettes til markedsverdi. Problemet er at mesteparten av aksjene ikke omsettes på børs slik at vi ikke kan observere markedspriser for dem. ESA/SNA gir heller ikke klare anbefalinger med hensyn til metode for å beregne markedsverdien på disse unoterte aksjene. Flere alternative metoder beskrives uten noen form for

Boks 1. Revidert sektorklassifikasjon

- Sektorgrensene mellom ikke-finansielle og finansielle foretak er justert fra og med 1. kvartal 2012. Mer enn 12 000 institusjonelle enheter er flyttet til sektorene 125 000 Finansierings- og investeringsselskaper, 126 100 Finansielle holdingselskaper og 126 900 Øvrige finansielle foretak. Flytting reduserte ikke-finansielle foretaks balanse med 123 milliarder kroner ved utgangen av 1. kvartal 2012. Mesteparten av balanseendringen er tilført sektor 126 900 (99 milliarder kroner).
- Flyttingen har skapt utfordringer og mange institusjonelle enheter har en foreløpig sektortilknytning.
- Det er opprettet et nytt sektoraggregat, 120 000 Banker og kredittforetak. Både banker og kredittforetak er fortsatt egne sektorer i det reviderte finansregnskapet, hhv sektor 122 100 Banker og 122 200 Kredittforetak.
- Definisjonen av husholdningene er tydeligere i det reviderte statistikkssystemet. Foretak / selskaper med ubegrenset ansvar er flyttet til ikke-finansielle foretak. Det gjelder ansvarlige selskaper (ans), selskaper med delt ansvar (da), kommandittselskaper (ks) og partsrederier (pre). Husholdningenes balanse ble redusert med 6,5 milliarder kroner ved utgangen av 1. kvartal 2012. Denne endringen ble implementert allerede i 2013 og er gjennomført tilbake til 4. kvartal 1995.
- Sektorkodene er utvidet fra tre til seks siffer og tilpasset ESAs standard.

prioritering. Eksempler på slike metoder er sist observerte omsetningsverdi, beregnet nåverdi av forventet fremtidig overskudd og bokført egenkapital justert eller ujustert.

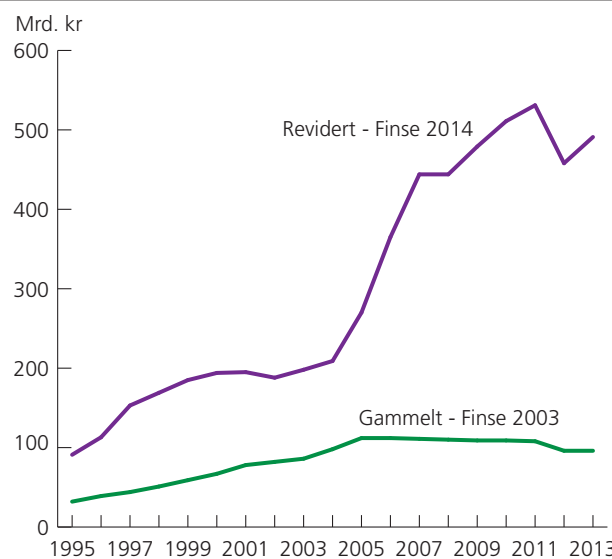
Før hovedrevisjonen var det ikke noe enhetlig prinsipp for verdsetting av unoterte aksjer i finansregnskapet. For noen fordringsforhold ble beregningene basert på aksjenes pålydende verdi, mens bokførte verdier hentet fra eierens aktivaside ble valgt for andre fordringsforhold. I forbindelse med hovedrevisjonen har vi for en rekke fordringsforhold gått over til å bruke den bokførte egenkapitalen beregnet fra aksjeselskapenes regnskaper. For å finne eierfordelingen av denne egenkapitalen bruker vi skatteetatens aksjonærregister.

Fra og med skatteåret 2004 henter Statistisk sentralbyrå inn årlige data fra aksjonærregisteret. Registeret inneholder mellom annet informasjon om eierforholdene til alle norske aksjeselskaper. Vi har koblet informasjonen om eierforholdene til de ikke-finansielle aksjeselskapene som ikke er registrert i Verdipapirsentralen (VPS) med verdien på den bokførte egenkapitalen slik den fremkommer i selskapenes skatteregnskap (næringsoppgave). Andelen av eiersektor har av den pålydende aksjekapitalen i et aksjeselskap multipliseres med den totale bokførte egenkapitalen i selskapet for å beregne verdien av eierforholdet.

Koblinger mellom aksjonærregisteret og næringsoppgaven har gitt oss et godt datagrunnlag for å tallfeste

Statistisk sentralbyrå

Figur 2. Husholdningenes aksjer i private ikke-finansielle foretak som ikke er registrert i VPS. Revidert (Finse 2014) og gammelt (Finse 2003) regnskap. Beholdningstall i milliarder kroner

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

verdien av den bokførte egenkapitalen for eierne av unoterte aksjer. Vi har blant annet brukt dette som verdi for det som husholdninger og ideelle organisasjoner eier i de ikke-finansielle foretakene som ikke er registrert i VPS. Dette medfører at vi har oppjustert husholdningenes fordringer betydelig. I aksjeselskapenes regnskaper er imidlertid mange aktivaposter og særlig eiendom lavt verdsatt slik at også de bokførte verdiene undervurderer de reelle verdiene av husholdningenes eierforhold i næringslivet. For årene 1995-2003 har vi brukt data fra skattestatistikken basert på selvangivelsene for å beregne verdien av husholdningenes beholdninger av aksjer utstedt av de ikke-finansielle foretakene. Vi har tatt utgangspunkt i posten verdipapirer ikke registrert i VPS på selvangivelsen og justert den for blant annet aksjerabatten som har variert fra 75 til 0 prosent i perioden. Figur 2 viser husholdningenes beholdninger av aksjer i de private ikke-finansielle foretakene som ikke er registrert i VPS etter gammel og ny metode

Vi har også tatt i bruk statens eierskapsmelding for å verdsette statsforvaltningens eierforhold i aksjeselskaper som ikke ligger på VPS. Videre har vi kartlagt eierforholdene til banker og forsikringsselskaper og brukt den bokførte egenkapitalen som verdsettingsprinsipp for de enhetene som ikke ligger på VPS. Det gjenstår imidlertid fortsatt en del eierforhold der datagrunnlaget må vurderes.

Forsikringstekniske reserver

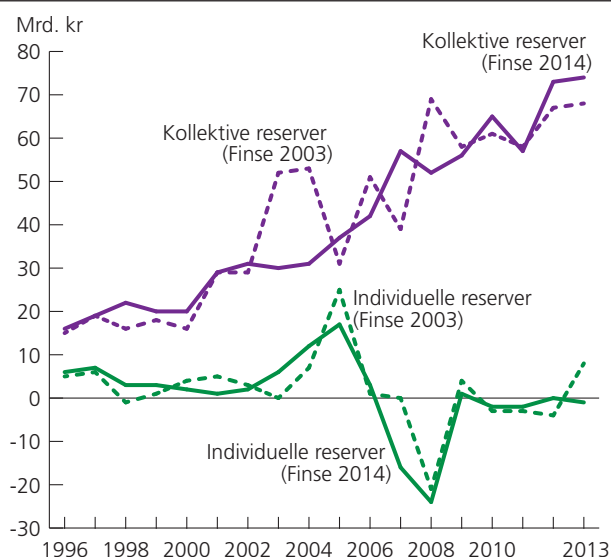
Datagrunnlaget for beregningene av forsikringstekniske reserver i det reviderte finansregnskapet er i vesentlig grad utvidet. Særlig har implementeringen av bransjestatistikk for forsikring betydd mye for de nye og forbedrede beregningsresultatene i det reviderte finansregnskapet. Det er nå tatt mer hensyn til informasjon om

Tabell 2. **Forsikringssektorens gjeld og husholdningers og andre sektors fordringer i forsikringstekniske reserver. Revidert regnskap (Finse 2014). Beholdningstall i milliarder kroner**

	2009	2010	2011	2012	2013
Gjeld					
Livs-, pensjons- og skadeforsikring	992	1 076	1 120	1 218	1 339
- Forsikringstekniske reserver i skadeforsikring	103	104	107	112	120
- Opptjente rettigheter i livs- og pensjonsforsikring	120	120	116	115	126
- Opptjente pensjonsrettigheter i kollektive ordninger	705	766	822	905	983
- Arbeidsgivers reserver i pensjonsforsikring	64	87	74	86	110
Fordringer					
Husholdninger	862	924	980	1 064	1 155
- Forsikringstekniske reserver i skadeforsikring	37	40	42	44	46
- Opptjente rettigheter i livs- og pensjonsforsikring	120	119	116	115	125
- Opptjente pensjonsrettigheter i kollektive ordninger	705	766	822	905	983
Andre sektorer	130	152	140	155	184
- Forsikringstekniske reserver i skadeforsikring	65	65	65	68	73
- Arbeidsgivers reserver i pensjonsforsikring	64	87	74	86	110

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Figur 3. **Husholdningenes innskudd i individuell og kollektiv livs- og pensjonsforsikring. Revidert (Finse 2014) og gammelt (Finse 2003) regnskap. Transaksjoner i milliarder kroner**

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

«produktene» i livs-, skade-, og pensjonsforsikring og denne informasjonen er innarbeidet i finansregnskapet på en mer systematisk måte enn tidligere.

Reservene er i det reviderte regnskapet delt inn i fire objekter som er gjengitt i tabell 2. Den nye objektsinndelingen bidrar til å gi en mer presis beskrivelse av ordningene, i særlig grad for livs- og pensjonsforsikring. De forsikringstekniske reservene blir i finansregnskapet behandlet som gjeld for pensjonskassene og forsikringsselskapene.

Reservene i skadeforsikring består av forskuddsbetalte premier og avsetninger til inntrufne hendelser hvor erstatning ennå ikke er utbetalt (erstatningsreserver). Alle sektorer med skadeforsikringskontrakter vil ha fordringer overfor skadeforsikringsselskapene.

Opptjente rettigheter i individuell livs- og pensjonsforsikring omfatter blant annet de tekniske reservene tilknyttet livrenteforsikringer og individuelle pensjonsforsikringer (IPA). Opptjente pensjonsrettigheter i kollektive ordninger omfatter i hovedsak tjenstepensjonene, både innskudds- og ytelsesbaserte ordninger. Til sammen utgjør de to objektene husholdningenes reserver i livs- og pensjonsforsikring utenom folketrygden. I finansregnskapet betraktes reservene som husholdningenes fordringer overfor pensjonskasser og livsforsikringsselskaper.

En vesentlig del av arbeidsgivers reserver i pensjonsforsikring er forhåndsbetalt premie. Hovedregelen er at arbeidsgivere med pensjonsordninger for egne ansatte har et innestående beløp som dekker årets premie og antatte premieinnbetalinger for de to neste årene. Ettersom alle arbeidsgivere har arbeidsgiveransvar for kollektive pensjonsordninger vil også de fleste sektorene i finansregnskapet ha fordringsforhold overfor pensjonskassene og livsforsikringsselskapene (i den grad det lar seg gjøre å tallfeste fordringsforholdet). Objektet omfatter også tilleggsreserver og kursreguleringsfondet, men disse to størrelsene bidrar ikke til transaksjonene i arbeidsgivers reserver i pensjonsforsikring.

Av tabell 2 framgår det at husholdningene har det største fordringsforholdet overfor forsikringssektoren og at forklaringen er opptjente reserver i individuelle og kollektive livs- og pensjonsforsikringer. Figur 3 viser innskuddene (transaksjonene) i disse forsikringsordningene i det reviderte og gamle finansregnskapet. Innskuddene omfatter nettopremiene, som er bruttopremiene fratrukket tjenesteyting (administrasjonskostnader) og ytelser (utbetalte engangsbetøp, årlige pensjonsutbetalinger mv). I tillegg kommer avkastning på de opptjente midlene som legges til nettopremiene.

Av figuren framgår det at innskuddene i de individuelle og kollektive reservene har fått et jevnere forløp

i det reviderte finansregnskapet. I perioden fra 1996 til 2013 er innskuddene i individuelle reserver nedjustert med 17 milliarder kroner fra gammelt til nytt regnskap, mens innskuddene i de kollektive reservene er nedjustert med 20 milliarder kroner i perioden. Nedjusteringen av transaksjonene i de individuelle reservene skyldes at innløsningene av individuelle kontrakter, som fant sted etter at nye skatteregler ble innført i 2006, ikke ble fanget godt nok opp i det gamle regnskapet. Omleggingen av skattereglene førte til reduserte fradrag i skatteliggingen for individuelle ordninger i livs- og pensjonsforsikring. Nedjusteringen av transaksjonene i de kollektive reservene skyldes i hovedsak at arbeidsgivers reserver er trukket ut og spesifisert under eget finansobjekt. Utslaget i beholdningsverdien for kollektive pensjonsreservene av denne endringen er beskrevet i neste avsnitt.

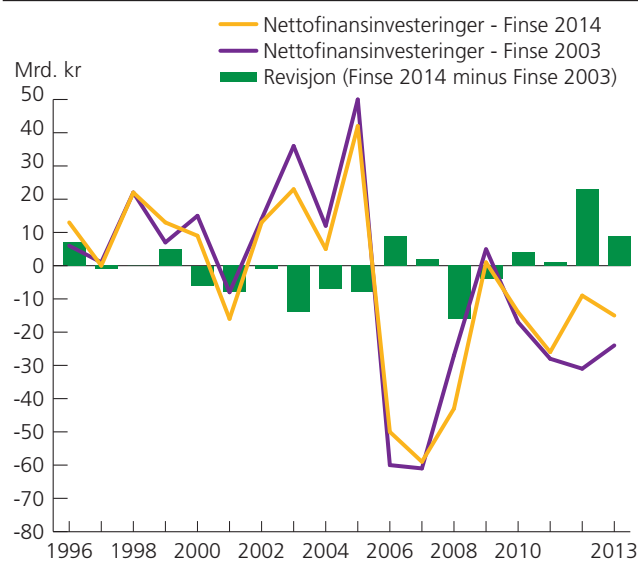
Husholdningene

En utfordring i det gamle institusjonelle sektorregnskapet var en manglende symmetri i behandling av husholdningene i nasjonalregnskapet. Bakgrunnen var avgrensningen av husholdningssektoren som omfattet en rekke foretak med ubegrenset ansvar/partnerskap. Dette er egne juridiske enheter som driver produksjonsvirksomhet adskilt fra eierne, men der eierne har et ubegrenset personlig ansvar for selskapets forpliktelser. Asymmetrien skyldtes at disse foretakenes produksjon og investeringer per konvensjon ble behandlet som ikke-finansielle foretaks produksjon og investeringer i realregnskapet, mens deres fordringer og gjeld per definisjon ble tatt med på husholdningenes konto i finansregnskapet.

I den reviderte sektorklassifikasjonen for nasjonalregnskapet ble det ryddet opp i denne asymmetrien ved at de aktuelle foretakene ble flyttet til sektor for ikke-finansielle foretak. Husholdningene har nå samme avgrensning i alle delene av nasjonalregnskapssystemet.

Tabell 3 viser hovedbildet for husholdningene før og etter revisjonen. De store endringene har funnet sted på fordringssiden. Den store økningen i verdien av aksjebeholdningen forklares av de nye beregninger som nå er implementert i finansregnskapet (se avsnittet om unoterte aksjer). Verdien på beholdningen økte med over 471 milliarder kroner fra gammelt til revidert regnskap for året 2012. Beholdningsverdien knyttet til forsikringstekniske reserver er nedjustert med 102 milliarder kroner. Forklaringen her er at arbeidsgivers reserver nå er tallfestet og trukket ut av husholdningenes fordringer der de inngikk i det gamle finansregnskapet. Annen gjeld er nedjustert med 44 milliarder kroner. Dette skyldes blant annet nedjustert gjeld til ikke-finansielle foretak og at påløpte ikke-betalte renteutgifter nå er plassert sammen med det aktuelle finansobjektet (for husholdningene vil det si lån).

Figur 4. Husholdningenes nettofinansinvesteringer. Revidert (Finse 2014) og gammelt (Finse 2003) regnskap. Transaksjoner i milliarder kroner

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Tabell 3. Husholdningenes finansregnskap i 2012. Revidert (Finse 2014) og gammelt (Finse 2003) regnskap. Beholdningstall og transaksjoner i milliarder kroner

	Beholdning, utgangen av året		Transaksjoner		Differanse; revidert minus gammelt finansregnskap	
	Revidert regnskap	Gammelt regnskap	Revidert regnskap	Gammelt regnskap	Beholdninger	Transaksjoner
Fordringer	3 311	2 948	174	154	363	19
Sedler mv og bankinnskudd	925	924	66	65	1	1
Obligasjoner og sertifikater	8	8	1	1	0	0
Utlån	86	86	3	3	0	0
Aksjer og andeler/egenkapital	829	358	-1	-8	471	7
Forsikringstekniske reserver	1 064	1 166	74	64	-102	9
Andre fordringer	398	406	32	29	-8	2
Gjeld	2 587	2 628	182	186	-41	-3
Gjeld Lån	2 438	2 435	178	181	3	-2
Annen gjeld	149	194	4	5	-44	-1
Nettofordringer/nettofinansinvestering	723	319	-9	-31	404	23

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

De største revisjonene av husholdningenes transaksjoner er gjennomført for unoterte aksjer, andeler og forsikringstekniske reserver i livs- og pensjonsforsikring. Transaksjonene i disse objektene er til sammen oppjustert med 16 milliarder kroner i 2012. Investeringsene i unoterte aksjer er justert tilbake til 2007, da aksjonærregisterets data for personers kjøp og salg av unoterte aksjer i annenhåndsmarkedet ble implementert i finansregnskapet. Dette har gitt en oppjustering av investeringsene i unoterte aksjer i siste del revisjonsperioden. Innskuddene i forsikringstekniske reserver er justert tilbake til 1996 og er beregnet lavere enn i det gamle finansregnskapet (se avsnittet om forsikringstekniske reserver). Det er særlig for årene 2003, 2004 og 2008 at innskuddene i livs- og pensjonsreservene er nedjustert, mens innskuddene derimot er oppjustert for året 2012. Sammert over hele perioden er nettofinansinvesteringene for husholdningene i det reviderte finansregnskapet beregnet marginalt lavere enn i det gamle regnskapet (5 milliarder kroner lavere).

Veien framover

I løpet av hovedrevisjonen 2014 har vi blant annet tatt tak i to store problemstillinger i finansregnskapet, - unoterte aksjer og forsikringstekniske reserver. Ingen av objektene ble tilfredsstillende behandlet i det gamle finansregnskapet. Problemstillingene er imidlertid svært omfattende og arbeidet med å forbedre både beregningsmetoder og kildebruk for begge objektene vil fortsette også etter at hovedrevisjonsresultatene er publisert.

I forkant av prosjektet ble det satt opp flere mål for hovedrevisjonen 2014. Et av målene var å redusere avvikene for nettofinansinvesteringen mellom inntekts- og kapitalregnskapet på den ene siden og finansregnskapet på den andre siden. Resultatene fra hovedrevisjonen viser at avviket mellom de to del-regnskapene er blitt mindre for flere av hovedsektorene. Arbeidet med å redusere avvikene mellom de to delene av det institusjonelle sektorregnskapet ytterligere vil imidlertid fortsette.

Avviket for husholdningenes nettofinansinvesteringer har fått mye fokus gjennom årene. For året 2012, som er benyttet som referanseår i denne artikkelen, er nettofinansinvesteringene for husholdningene² i finansregnskapet oppjustert fra -31 til -9 milliarder kroner. Samtidig er nettofinansinvesteringene i inntekts- og kapitalregnskapet nedjustert fra 29 til 13 milliarder kroner. Dette er mer enn en halvering av avviket i det gamle regnskapet. En tilsvarende forbedring er oppnådd for avviket mellom utenriksregnskapets drifts- og finansregnskap som utgjør datagrunnlaget for sektorutlandet i det institusjonelle sektorregnskapet. For offentlig forvaltning er hovedbildet det samme som tidligere med mindre avvik for nettofinansinvesteringene.

Framover vil vi bygge videre på resultatene fra hovedrevisjonsarbeidet. I finansregnskapet har vi utviklet et bedre og mer effektivt teknisk system, og vi utnytter flere data i viktige kildestatistikker. De oppdaterte prinsippene i de internasjonale manualene gir oss et godt utgangspunkt for å publisere en veldefinert nasjonalregnskapsstatistikk. Men, de reviderte manualene representerer også en betydelig utfordring ettersom det er krevende å oppfylle alle nye anbefalinger fra de internasjonale organisasjonene. Målet ligger likevel fast, - vi etterstreber mer presis, relevant og aktuell nasjonalregnskapsstatistikk.

Referanser

EU/IMF/OECD/The World Bank/FN (2008): System of National Accounts (2008 SNA).

EU (2010): The European system of national and regional accounts in the European Union (Text with EEA relevance) (ESA 2010).

² Husholdninger utenom ideelle organisasjoner.